

ISSN 1843-9845

nr. 7 - iulie 2008

REVISTA AEPADO

www.aepado.ro

Asociația Europeană Pentru Apărarea Drepturilor Omului

Tu in ce iluzii crezi?

BREZOIU Gabriel Andrei

Clasa a XI-a

Colegiul National de Informatica „Tudor Vianu”, Bucuresti

<http://gabybrezoiu.blogspot.com>

„lumea nu se ingramadeste decat in jurul negustorilor de iluzii”
(E. Cioran, Caietele lui Cioran)

Parerea mea este ca ceea ce numim adevar reprezinta o simpla perspectiva a realitatii asa cum este perceputa la un moment dat. Pentru mine, notiunea de iluzie desemneaza modificarea pe care o aducem realitatii reprezentand deseori o amagire, sansele de aplicabilitate fiind destul de scazute.

In primul rand, tendinta actuala a omenirii este superficializarea. Astfel, obisnuim sa ne agatam de iluzii decat sa urmam calea obisnuita sigura, dar dificila.

In al doilea rand, conducatorii dintotdeauna au apelat la diverse forme de manipulare pentru a-si atinge obiectivele. Evident ca persoanele mai naive sunt o tinta foarte usoara in fata acestor strategii.

Pe de alta parte, lumea in care traim nu este perfecta. In acest context, iluziile devin singura cale de a atinge absolutul, de a creea o lume imaginara ideala. De exemplu, cand analizez o situatie reala, eu fac apel la aceasta lume ideala pentru a realiza o raportare cat mai corecta in vederea luarii deciziei optime.

In concluzie, mecanismele societatii contemporane ne determina sa ne hranim cu iluzii in incercarea atingerii modelului nostru de absolut.

Drogurile - o realitate paralela?

BUTNARIU Dana

Clasa a XII-a

Colegiul National de Informatica „Tudor Vianu”, Bucuresti

Exista multe motive pentru care tinerii se apuca de droguri. Teribilism, lipsa de preocupare, prea multi bani si prea putine lucruri de facut cu ei, dorinta de distractie, de senzatii noi, de a fi apreciat sau acceptat intr-un anumit grup, dorinta de a incalca regulile cu orice pret sau doar dorinta de a evada din viata de zi cu zi, de a uita de griji, de probleme, de tot ceea ce ii macina si ingrijoreaza.

In prima instanta toate scopurile mai mult sau mai putin meschine vor fi atinse, dar cu un pret, nu numai pretul unei doze, cele cateva milioane, data pentru cateva grame de praf alb sau pentru cateva pastile. Aici intra mai degraba pretul ce trebuie platit la nivel social, familial si psihologic.

Cel care se drogheaza ajunge sa traiasca intr-o lume a lui, o lume in care cuvintele de baza sau mai bine spus singurele cuvinte sunt „drog”, „doza”, „injectie”, „sevrāj”, „seringa”, „high”, „joint” si altele din acelasi registru. In cetul cu incetul cel care se drogheaza ajunge sa traiasca numai cand isi obtine doza, doza care-l face high, restul timpului petrecandu-si-l intr-o continua cautare pentru urmatoarea. Lumea lui nu are oameni, are droguri si doze. Prieteni ii devin seringă, praful, pastilele si tigara. Ocupatia lui este doar cautarea urmatoarei doze. Invata doar care sunt noile substante de pe piata, ce efecte au, unde pot fi gasite, cine le vinde si cu ce pot fi amestecate pentru a le potentia efectele. Toata aceasta asa zisa viata este un castel de nisip care se va spulbera la primul val al lipsei de bani si implicat de droguri. Mirajul fericirii si implinirii dispare si locul ii este luat de durerile fizice si depresia datorata lipsei drogului.

Lumea drogurilor este in ultima instanta o lume a izolarii de familie, de prieteni, de societate in general. O lume in care te afunzi si te pierzi, o lume in care cu greu mai poti fi ajutat si din care cu greu mai poti iesi. Paradoxul este ca din aceasta lume a izolarii nu mai poti sa iesi singur, ci ai nevoie de oamenii care tin la tine si iti doresc binele pentru a scapa.

Intrebarea este ce vrei sa alegi? Sa traiesti intr-o lume paralela in care drogurile, singuratatea, dependenta si minciuna domina sau sa traiesti in lumea reala, lumea familiei, prietenilor, a adevarului si a deciziilor corecte?

Decizia iti apartine. Deci ce vei alege?

Limitele schimbarii din noi insine

DEDIU Adina Daniela

Fundatia "Inima de copil" – Asistent Proiect
Articol din Jurnalul Social al ONG-urilor din Galati

Motto:

„Toate fiintele umane se nasc libere si egale in demnitate si drepturi”, asa incepe art. 1 din Declaratia Universala a Drepturilor Omului...

Si totusi... ne confruntam atat de des cu discriminarea, incat sunt cazuri in care nici macar nu remarcam acest fapt. Discriminarea este imposibil de eliminat, caci numai intr-o societate ideala oamenii se adapteaza, de fiecare data, intr-o maniera perfecta la circumstante si la persoanele din jur, fara a tine cont de anumite criterii injuste. Ar insemna, de fapt, ca fiecare dintre noi sa renunte la propria identitate.

Cineva spunea: *“pentru multi conceptul de discriminare are un iz exotic, pretentios si seamana mai mult a moft. Haide dom'le, fii serios! Cum sunt femeile discriminate? Sunt tinerii discriminati? Maghiarii?? Fugi dom'le de-aci! Tiganii?? Pai ei au mai multa influenta decat avem noi, ei conduc tara asta...”* Asemenea perceptii sunt destul de comune in randul populatiei din Romania.

De unde vine discriminarea? Unde stau semintele acestor sentimente puternice care deformeaza perspectiva pe care o persoana o are asupra vietii? Unii spun ca discriminarea este cauzata de experientele negative pe care le-am trait la un moment dat in viata mea... Altii spun ca se datoreaza temperamentului si personalitatii specifice unei fiinte umane, integrand astfel in caracterul uman si aspectul discriminativ.... Eu cred, si va propun si dvs. teoria ca, o persoana este discriminata din cauza fricii...

Trecem prin viata purtandu-ne ranile, durerile din trecut, prezent si viitor, toate laolalta impreuna, ca o povara de care nu ne putem elibera parca vesnic... Si ne este frica. Frica sa continuam sa credem in ziua de maine si in curatenia suflateasca a celui de langa noi. Frica de a mai avea incredere in toti tiganii, din cauza unuia care m-a furat in trecut. Frica de a ma apropia si a ma imprieteni de o persoana infectata cu HIV din cauza documentarelor infricosatoare pe care le-am vazut in copilarie. Frica de a privi in ochii unei persoane cu handicap fizic sever din cauza sentimentului constant de panica si disperare de a nu mi se intampla si mie un accident groaznic. Frica de copiii nou nascuti din familiile destramate, din cauza tragediilor in care traiesc si cresc zi de zi dupa nastere si de aici sentimentul permanent de neputinta si de *“mai bine nu se nastea in lumea asta pagana si rea...”*. Frica de a imbatrani, care se identifica in mintea mea cu frica de a fi singura si neputincioasa si vulnerabila si mai ales parasita atunci cand, dupa o viata de om, cei mai multi varstnici ajung sa nu se mai bucure de prezenta copiilor si nepotilor...

Si atunci, cum pot sa aduc schimbarea si sa imi inving frica si sa traiesc frumos in mijlocul celor care ma inconjoara?... Aceasta este intrebarea care nu cred ca va primi un raspuns astazi... pentru ca frica despre care vorbim aici face ca o persoana sa devina dependenta de obiectul si sursa fricii sale, astfel ca orice va gandii-spune-face va fi in raport cu frica dinlauntru sau.

De aceea, insanatosirea in cazul dependentei de frica, nu poate avea loc instant, peste noapte... ci este o lupta zilnica – ca in cazul oricarei alte dependente – o lupta pas cu pas, cu frica, preconceptiile si prejudecatile din mine si din fiecare dintre noi. De-a lungul istoriei au existat popoare care isi ucideau pruncii nascuti *“incompleti”* sau cu *“defecte”* pentru a crea gladiatori perfecti... alte popoare inca isi ascund (chiar si acum!) copii si tinerii infectati cu un virus mortal, in spitale-inchisori... altele care chiar si acum limiteaza accesibilitatea persoanelor cu handicap si se ascund in spatele refrenelor despre sanse egale si strategii de incluziune sociala... si lista ar putea continua....

Vreau sa ma vindec de frica. Si vreau sa ajut si pe cel de langa mine sa se vindece si sa putem privi impreuna la un viitor in care copiii nostri vor putea sa isi sarbatoreasca zilnic dreptul la viata, chiar daca acel viitor va continua sa aiba in el, in mod fatal, virusi periculosi, handicapuri si dizabilitati fizice si mentale, clase sociale impartite intotdeauna intre bogati si saraci, etnii diverse, unele mai *“pure”* decat altele... Pentru ca viata, dincolo de orice discriminare a noastra – a oamenilor, este darul primit direct din mana lui Dumnezeu, pe care ni-l da Cel de sus fara nici o discriminare!!!

Societatea viitorului bazata pe cunoastere

GHEORGHILA Diana - Andreea

Absolventă, Universitatea Bucuresti, Facultatea de Drept
Membru "Parlamentul Tinerilor"

Dupa cum spunea *Gustave le Bon*, "singurele schimbari importante din care decurge reinnoirea civilizatiilor au loc in opinii, conceptii si credinte".

Societatea viitorului, apelativ aparent utopic, dar dureros de real, presupune inainte de toate, un brainstorming al conceptiilor despre calitatea de om in ultima instanta. Ceea ce trebuie realizat este un echilibru intre mentalitate si atitudine, demers avand drept punct de plecare respectarea dreptului la demnitate si la non-discriminare. Este stiut faptul ca la prima vedere fata de o persoana poti dezvolta un sentiment de simpatie sau de antipatie, dar ceea ce ar trebui sa caracterizeze societatea viitorului este tocmai lungimea cat mai mare a traseului dintre aceste sentimente si prejudecati.

Mai mult, privind discriminarea ca o materializare a stereotipurilor de tip animalic, instinctual, aceasta trebuie respinsa complet sau daca nu, cel putin combatuta drastic prin sanctiuni. Acest pas este primul spre a contura un mediu ocrotit de violente gratuite, precum crime savarsite cu cruzime din motive rasiale sau incercari de spalare a creierului, doar pentru ca unii dintre noi sunt "altfel".

Purificarea gandirii este imperios necesar a fi inceputa inca de la nivelul autoritatilor, continuand apoi cu o difuzare masiva in mediul social. Punctul de plecare este cu atat mai important cu cat, de exemplu, prin prejudecata involuntara chiar a unui profesor sunt indoctrinate alte generatii intregi; iar antidotul este ironic de simplu, si anume *cunoasterea*, deoarece chiar prejudecatile sunt opinii nerezonabile formate fara indeajunsa cunoastere. Prin indepartarea diferitelor forme de discriminare se pot surmonta posibilele abuzuri ale celor discriminati, inlaturand astfel probabilitatea unui cerc al razbunarii si violarii dreptului.

Eliberarea de orice frustrare de acest gen are drept consecinta descatusarea spiritului inovativ, creator; prin urmare, grupul tinta primordial al acestui demers este tocmai noua generatie. Teritoriul este cu atat mai propice cu cat tinerii sunt cei care printr-o educatie directionata in acest sens, pot aduce suflul inovator in evolutia societatii, dar pastrand totodata valorile fundamentale. Implicarea activa a tinerilor nu poate avea decat consecinte benefice, deoarece tocmai prin lipsa unei experiente indelungate este exclusa atenuarea initiativei de catre pervertirea sistemului. Valorile traditionale sunt inca la rangul de lege fundamentala inviolabila in conceptia acestora, prin urmare, obiectivele de pace, stabilitate si implicare voluntara spre binele public sunt mult mai evidente.

Instruirea unei generatii necesita inca o abordare total diferita de cea de pana acum; astfel, contrar vechii opinii conform careia credinta confera echilibru si o buna directionare in viata, orice forma de misticism trebuie inlaturata.

In schimb, golul "indrumatorului suprem" va fi inlocuit de credinta in fortele proprii, aceea ca fiinta umana se poate autodepasi prin exercitiu si autodisciplinare, dar mai ales prin raportarea sa la mediul real de viata, la provocarile cotidiene, materiale sau spirituale si nu la entitati impuse cu secole in urma. Numai o gandire liberala, nonconformista poate da nastere adevaratelor genii ale momentului, capabile de schimbare. Toate vechile indoctrinari mistice trebuie inlocuite cu date concrete oferite de stiinta, de observatii sau trairi proprii, nesusceptibile de echivoc.

In esenta, cunoasterea se bazeaza pe cercetare, pe expeditii in lumea necunoscutului, chiar cu pretul esecului. Pentru un asemenea demers este necesara promovarea unui homo universalis, initiat multidisciplinar, acest criteriu al tipului de educatie reprezentand in cele din urma chiar un indiciu al gradului de civilizatie.

Combinarea entuziasmului tineresc cu o cultura diversa duce ulterior la o mai buna implementare a conceptului de *dialog intercultural*, acesta din urma aparand ca o completare a principiului non-discriminarii. Pentru dezvoltarea armonioasa a societatii este utila nu numai intelegerea propriului eu, la nivel individual sau societal, dar si a "celorlalti". Prin intermediul raportarii la un alt sistem de referinta, poate total diferit de cel propriu, se nasc adevaratele inovatii cu o reala utilitate, iar cum ideile cele mai bune apar din confruntari intelectuale urmate de compromis, dialogul intercultural indeplineste tocmai aceasta functie.

Confruntarea dintre civilizatii la nivel informational determina largirea campului cognitiv prin identificarea bazelor comune si a posibilelor directii de parcurs, cu avantaje si dezavantaje; toate acestea necesita insa sprijinul garantat al autoritatilor prin politici de suport care incurajeaza schimburile interculturale, training-urile pe aceste teme si observarea in concret a diferitelor moduri de viata.

Consecinta a dialogului civilizatiilor este chiar tipul de economie bazata pe dezvoltarea durabila. Acest concept construit progresiv pe parcursul ultimelor decenii ale secolului XX apare ca un complement al societatii informationale. Se stie faptul ca cele mai puternice economii mondiale au la baza inovatia, asadar pentru o societate a viitorului, cea mai buna solutie este trecerea de la societatea bazata pe productia materiala, la cea bazata pe cunostinte, o forta de munca specializata valorand mai mult decat orice investitie. Asadar, invatamantul trebuie sa fie conectat la societate, totodata avand in vedere ca deciziile pe care le luam azi si pe care le intreprindem trebuie sa aiba in vedere continuitatea fiintei

umane pe Pamant si faptul ca generatiile viitoare au si ele dreptul sa se bucure si sa beneficieze de aceleasi conditii. In plus, societatea viitorului trebuie sa se bazeze pe un echilibru trivalent al sistemelor componente, economic, ecologic si social, ca doctrina de urgenta.

Este necesara concilierea omului cu natura, dar si cu el insusi, cu societatea din care face parte, aceasta implicand inlaturarea inechitatilor sociale. De asemenea, trebuie avuta in vedere o abordare sistemica a *dezvoltarii durabile*, intrucat sistemul e mult mai mult decat suma componentelor sale. In acest sens, redimensionarea economica - conservarea resurselor naturale - nu presupune incetinirea progresului omenirii, ci a nu mai trata planeta ca pe o mina, ci ca pe un fond de administrat in spirit de bun gospodar.

Economia bazata pe cunoastere poate constitui o sansa pentru tarile care nu dispun de resursele naturale necesare unei economii dezvoltate de tip industrial, prin valorificarea potentialului creativ pe care fiecare natiune il are.

In cele din urma, societatea viitorului trebuie sa tina cont de provocarile trecutului si de amenintarile prezentului, in demersul sau de conturare a unui tablou in care sunt convergente arta, cultura si stiinta, dar mai ales in care valorificarea talentelor este sarcina primordiala.

Conflictul din Zimbabwe la limita extrema

CRISTEA Ionut Alexandru

Student Relatii Internationale
University of Birmingham, Marea Britanie

Anul acesta fiecare om de pe pamant ar trebui sa aiba prilejul sa sarbatoreasca 60 de ani de la adoptarea *Declaratiei Universale a Drepturilor Omului*. Totusi, pare incredibil faptul ca milioane de oameni nu au aceasta ocazie in conditiile in care in tarile lor se produc incalcari flagrante ale drepturilor omului.

In acest articol mi-am propus sa prezint o problema internationala care este de foarte mult timp de actualitate, *conflictul din Zimbabwe*. Zimbabwe a trecut in ultimii 50 de ani de la un regim asemanator cu cel de apartheid din Africa de Sud, la lupte de gherila care au provocat mii de victime, pana la regimul dictatorial al lui Robert Mugabe. Presedinte inca din 1987, Mugabe s-a facut remarcat de-a lungul mandatelor prin atitudinile rasiste fata de populatia alba din tara, fata de homosexualitate, controlarea presei din Zimbabwe, ruinarea economiei, dar mai ales prin manipularea alegerilor din 2002 si 2008. In 2002, folosind violenta, oamenii sai nu au lasat un numar mare de cetateni din zona urbana sa participe la vot. De asemenea, au fost arestati si torturati oameni din opozitie, dar si ziaristi, libertatea de exprimare fiind incalcatata. Conflictul a luat proportii in 2007 cand, in urma unei manifestatii pasnice a gruparii Salvati Zimbabwe, membrii ai acestei formatiuni, impreuna cu Morgan Tsvangirai, cel mai proeminent lider al opozitiei, au fost arestati. Starea de nemulțumire din tara era in crestere. Drepturile fundamentale ale omului erau incalcate in mod grosolan. Somajul ajunsese la 80%, inflatia era de 9000 la suta, sistemul de sanatate era la pamant. Spitalele nu puteau oferi tratament nici pentru cele mai comune boli.

Anul 2008 a adus cu sine noi alegeri pentru parlament si presedinte, dar si agravarea situatiei. Mugabe impreuna cu oamenii sai s-au confruntat pentru prima data cu un esec in alegeri. Conducerea de la Harare a falsificat rezultatele alegerilor si s-a folosit de un tertip ieftin pentru a mai castiga timp: au convocat un al doilea tur de scrutin pentru prezidentiale in conditiile in care rezultatele au fost apropiate. In asteptarea celui de-al doilea tur, presedintele a apelat din nou la militia fidela lui pentru a-si asigura victoria.

Vazand situatia creata contracandidatul lui Robert Mugabe si-a anuntat retragerea din cursa electorala. Astfel, presedintele din ultimii 21 de ani va ramane in functie pentru inca 6 ani.

Lasand la o parte lupta pentru putere pe care liderul african o duce, situatia in tara este si mai grava. In prezent, in Zimbabwe este cea mai redusa speranta medie de viata din lume. Cum s-a ajuns pana aici? In ultimii sapte ani economia a scazut cu 40%. Ca o consecinta imediata a ruinarii economiei, nivelul de trai a scazut dramatic. Scaderea nivelului de trai a antrenat cu sine si aparitia unor epidemii de SIDA sau malarie care nu pot fi prevenite sau tratate.

Vazand situatia din Zimbabwe, raspunsul international nu a intarziat sa apara. Atat britanicii, cei mai aprigi critici ai regimului lui Mugabe, cat si americanii si liderii din Uniunea Europeana au amenintat in repetate randuri cu sanctiuni. Dupa alegerile din 2002, presedintelui i-a fost interzisa prezenta in SUA si UE, decat in conditiile unor intalniri ONU. Totusi, acesta a reusit sa participe la funeralii Papei Ioan Paul al II-lea, reusind sa starneasca opinia publica internationala si mai mult impotriva sa. Dupa recente evenimente ce au avut loc in ultimele luni si care au adancit conflictul zimbabwean, in cadrul Consiliului de Securitate ONU a fost propusa adoptarea unui set de sanctiuni impotriva lui Mugabe. Aceasta

rezolutie nu a trecut, deoarece reprezentantii Chinei si ai Federatiei Ruse si-au exprimat dreptul de veto, argumentand ca situatia din tara nu pericliteaza stabilitatea internationala.

In conditiile in care liderii marilor puteri nu se pot pune de acord privind rezolvarea conflictului din Zimbabwe, Robert Mugabe, liderul care il admira pe Hitler, dar si oamenii sai de baza vor continua sa faca legea si sa arda ultimele sperante ale democratiei si ale statului de drept intr-o tara care a ajuns pe fundul prapastiei economice si sociale. Pentru moment, nici macar amenintarile cu foamete in masa si decimarea populatiei de catre epidemiile de SIDA si malarie nu par sa clinteasca scaunul pe care Mugabe sta de 21 de ani in frunta statului african, acesta continuand sa incalce drepturile omului dupa bunul sau plac.

Absenteismul scolar

MURARIU Cristina

Consilier scolar

Liceul Pedagogic, „C.D. LOGA”, Caransebes

Fenomen cu o dinamica spectaculoasa in ultimele decenii, absenteismul scolar e definit ca o problema sociala, fiind explicata mai mult prin caracteristicile socio-culturale ale mediului de provenienta si aparand mult mai frecvent in mediul urban si in familiile sarace. Desemneaza un tip de conduita evazionista stabila, permanentizata, ce prefigureaza sau reflecta deja atitudinea structurata a lipsei de interes, motivatie, incredere in educatia scolara.

Atunci cand elevii incep sa lipseasca sistematic si generalizat de la scoala, aceasta conduita reprezinta un semn tardiv al existentei problemelor; absenteismul constituie o forma de agresiune pasiva impotriva scolii, indicand ca elevii fug de la scoala chiar cu riscul de a fi pedepsiti. Reactiile negative ale scolii si ale parintilor intretin mecanismele de aparare ale elevului, creand un cerc vicios, in care abandonul tinde sa apara drept unica solutie prin care se pot rezolva toate problemele.

Absenteismul este principalul factor asociat cu abandonul scolar, avand o inalta valoare predictiva in raport cu acesta; numerosi autori care au studiat conduitele elevilor ce se coreleaza cu decizia lor de a abandona scoala au fost de acord ca cea mai mare probabilitate de a abandona se inregistreaza la cei care lipsesc excesiv de la scoala si au probleme de disciplina; variabila cheie in etiologia inadaptarii scolare este atitudinea parintilor fata de scoala; prin consiliere individuala, atat a elevilor, cat si a parintilor, se poate ajunge la o mai buna adaptare scolara.

Abandonul scolar reprezinta conduita de evaziune definitiva ce consta in incetarea frecventarii scolii, parasirea sistemului educativ, indiferent de nivelul la care s-a ajuns, inaintea obtinerii unei calificari sau pregatiri profesionale complete sau inaintea incheierii ciclului de studii inceput. Intre cauzele principale ale abandonului scolar regasim cauze economice, socio-culturale sau religioase, psihologice si pedagogice.

In urma aplicarii in scoala noastra a chestionarului pentru stabilirea cauzelor absenteismului la clasele V-VIII, am constatat ca principalele 3 cauze ar fi:

probleme familiale (solicitarea elevilor in scopul desfasurarii unor alte activitati casnice). Intrucat scoala e situata in mediul rural, adeseori elevii nostri sunt solicitati mai ales in anumite perioade sa desfasoare diferite activitati gospodaresti)

probleme de sanatate (anumite boli care ii afecteaza si care presupun repaus sau izolarea)

lipsa de certitudine ca diploma dobandita ii va ajuta in cariera (multi dintre elevi au dat destule exemple de situatii concrete in care diploma nu a fost unul din criteriile importante in dobandirea unei profesii).

Marturisim ca in scoala noastra absenteismul nu atinge dimensiuni impresionante, stiindu-se de altfel ca in mediul rural elevii nu prea obisnuiesc sa "chiuleasca", desi acest fenomen a luat amploare si la noi. Consideram ca aceasta nu este una din problemele fundamentale cu care ne confruntam.

Despre absenteismul in ciclul primar se poate afirma ca este destul de rar intalnit, iar atunci principala cauza sunt problemele de sanatate.

Despre CODUL DE ETICA SI DEONTOLOGIE AL POLITISTULUI

SANDU Daniela

Manager companie; Avocat stagiar

Stiati ca exista un *Cod de etica si deontologie al politistului*?

Teoretic, Codul deontologic al unei profesii se refera la ansamblul de norme care stabilesc exigentele morale de exercitare a respectivei activitati. El poate cuprinde: constrangeri de conduita morala, recomandari cu privire la perfectionarea continua a pregatirii profesionale, diverse reguli de etica.

Prin **Hotararea nr. 991 din 25 august 2005** a fost aprobat Codul de etica si deontologie al politistului. Prin aceasta norma s-a dorit impunerea unui anumit standard lucratorilor din domeniu.

Reglementarile prevazute in Cod au in vedere atat principiile generale cat si normele care trebuie sa guverneze conduita politistului.

Cateva aspecte generale:

Codul a fost elaborat in considerarea principiilor enuntate in Recomandarea REC (2001)10 privind Codul european de etica al politiei;

Art. 4 (4) arata: "In cadrul politiei se asigura dezvoltarea unui mediu organizational bazat pe constiinta, integritate profesionala, nediscriminare, comunicare, transparenta, prevenirea si combaterea coruptiei la toate nivelurile ierarhice."

Actele intocmite de politie pot face obiectul unui control extern exercitat de catre puterea judecatoreasca, potrivit prevederilor legale in vigoare;

In executarea actiunilor in forta politistul trebuie sa aiba in vedere respectarea demnitatii umane.

Domeniul de aplicare: politia si jandarmeria. Celelalte categorii de personal din Ministerul Administratiei si Internelor sunt obligate sa respecte prevederile acestui Cod pe durata participarii la actiunile politiei.

Principii care trebuie sa stea la baza conduitei profesionale a politistului :

legalitatea: politistul este obligat sa respecte legile. Ca sa se poata conforma acestui principiu ar trebui, intai, sa cunoasca foarte bine normele legale si regulamentele din domeniu.

egalitatea, impartialitatea si nediscriminarea: in exercitiul functiunii, politistul trebuie sa fie echidistant, sa nu se lase condus de idei preconceptionale si sa nu fie influentat de considerente etnice, de nationalitate, opinie politica, varsta, sex, s.a.m.d.

transparenta: se refera la deschiderea pe care lucratorul din politie trebuie sa o manifeste fata de societate, in limitele stabilite de reglementarile din domeniu.

capacitatea si datorica de exprimare: priveste posibilitatea (chiar "datoria" !) politistului de a-si exprima punctul de vedere in legatura cu situatiile profesionale intalnite. Opinia lui ar trebui sa duca la imbunatatirea calitatii si eficacitatii serviciului politienesc.

disponibilitatea: presupune un rol activ al politistului, in sensul de a interveni in orice situatie in care ia cunostinta despre atingerea adusa unei valori aparata de lege. El trebuie sa ia atitudine indiferent daca este sau nu in timpul serviciului. Disponibilitatea se mai refera si la capacitatea politistului de a asculta si de a intelege problemele persoanelor aflate in dificultate.

prioritatea interesului public: se refera la faptul ca folosul comunitatii este in prim plan.

profesionalismul: presupune aplicarea corecta si cu simt de raspundere a cunostintelor teoretice si a deprinderilor practice pentru exercitarea atributiilor de serviciu.

confidentialitatea: se refera la obligatia politistului de a garanta securitatea informatiilor pe care le-a obtinut in cadrul serviciului.

respectul: politistul trebuie sa manifeste respect si consideratie fata de persoane, colegi, superiori, subordonati, institutii, legi, valori sociale, norme etice si deontologice.

integritatea morala: presupune adoptarea unui comportament integru, conform normelor practicate in societate.

independenta operationala: se refera la indeplinirea sarcinilor potrivit competentelor, fara imixtiunea ilegala a altor politisti, persoane sau autoritati.

loialitatea: consta in atasamentul fata de institutie si fata de valorile promovate de aceasta. Loialitatea se poate exprima prin cinste, respect fata de adevar si dreptate, constiinciozitate, corectitudine.

Cateva cuvinte despre Normele de conduita profesionala a politistului:

Politistul trebuie sa se comporte civilizatat, sa fie amabil, sa gestioneze demn si cu fermitate situatiile conflictuale si sa apere prestigiul institutiei din care face parte. El are obligatia da a-si face cunoscuta identitatea, in legatura cu indatoririle profesionale care ii revin, astfel incat sa poata fi tras la raspundere pentru actiunile sau inactiunile sale.

In parteneriat cu comunitatea, politistul trebuie sa furnizeze membrilor acesteia informatii cu privire la legislatie si la activitatea lui profesionala – fara incalcarea principiului confidentialitatii.

Cu privire la respectarea demnitatii umane, lucratorul din politie este tinut de interdictia aplicarii, incurajarii sau tolerarii actelor de tortura, a pedepselor inumane sau degradante si a constrangerilor fizice/ psihice. Mai mult, in cazul in care ia cunostinta de savarsirea unor asemenea fapte de catre un coleg, politistul trebuie sa ia toate masurile pentru a determina incetarea lor si pentru informarea superiorilor.

Lucratorului din politie ii este interzis sa tolereze actele de coruptie si sa utilizeze abuziv autoritatea cu care este investit. El trebuie sa ia atitudine fata de toate actele de coruptie pe care le sesizeaza si sa-si informeze superiorii.

Important: politistul raspunde personal pentru actiunile, inactiunile si omisiunile sale in conditiile legale. Persoanele care se considera lezate in drepturile si libertatile lor pot contesta actiunile sau masurile politiei, in conditiile stipulate de legislatia in vigoare.

Bibliografie:

Sursa : Cod din 25 august 2005 de etica si deontologie al politistului, aprobat prin HOTARAREA nr. 991 din 25 august 2005.

Libertatea umana

STAN Elena

Profesor, Grup Scolar Maneciu, judetul Prahova

“Omul este liber si pretutindeni il vezi in lanturi!” afirma in mod intemeiat *Voltaire*. Lanturile care ingradesc puterea de decizie se gasesc in interior sau in exterior.

Sa presupunem ca sclavul va executa perfect exercitiul “pe barna vietii”, cu toate ca-i atarna lanturi grele de maini si de picioare! Lipsit de picatura elementara de libertate, va mai avea el puterea sa se bucure in mod sincer de succesul sau? Un lucru impus, dar bine facut, in ce categorie va fi consemnat: a esecului sau a succesului?

Omul a fost liber in sensul deplin al cuvantului cand nu avea simtul proprietatii. Atunci libertatea era o stare de spirit. Se putea plimba nestingherit pretutindeni, fara sa incalce drepturile nimanui si fara sa-si primejduiasca viata! Se oprea sa culeaga o floare, fara sa se simta vinovat ca a jefuit gradina vecinului. Se ducea la pescuit si se bucura de pace deplina ascultand glasul misterios al lacului, fiind multumit ca isi va hrani familia din truda mainilor sale! Oriunde calca era liber si simtea ca universul ii apartine. Nu-si canaliza vointa si energia in sensul constituirii unei proprietatii, iar rationamentul era logic: ce ia omul cand pleaca de pe acest pamant? Il vindeca proprietatile nesfarsite de moarte, boala sau de nefericire? Lipsa simtului proprietatii insemna mai multa intelegere si libertate de miscare!

Astazi pentru a merge la vanatoare si pescuit ai nevoie de permis si desi planeta este a tuturor, te poti trezi cu un glonte in piept, chiar daca ai venit pe malul apei sa te relaxezi!

Cand esti singur in mijlocul codrilor, pe pajisti sau printre rugii de mure te relezezi, nu te gandesti ca natura iti cere cazierul, te intreaba: “ce ai facut in ultimii cinci ani?” sau: “ce forma de invatamant ai absolvit recent?”

Singur, fata in fata cu universul, omul se poarta firesc. In singuratate omul isi este propriul adevar, in societate este propria conventionalitate sau falsitate! Cu elementele naturii nu exista nostritate. Spargi o roca, o farami cu ciocanul sau cu pumnul si ea se supune tacuta, nu reactioneaza. Cu omul nostritatea este deplina, si ce este mai dureros, uneori imprezibila: ii tratezi o rana unui semen si daca are sensibilitate iti va multumi, daca nu a experimentat inca recunostinta, cu prima ocazie cand va realiza ca esti vulnerabil, te va injunghia pentru ajutorul oferit atunci!

Desi omul se simte perfect in sanul naturii, lipsa de nostritate imediata cu elementele ce compun decorul, il va determina sa se dezlanuie ca o fiara.

Lipsa de control in ceea ce priveste pastrarea intacta a bunurilor naturale se va rasfrange dureros asupra generatiilor viitoare. Defrisam padurile, astupand astfel gurile de aerisire ale turnatoriilor, topitoriilor si benzinarilor. Otravim apele pe care le folosim la irigatii sau pentru consumul menajer si ne autodistrugem, inducand o nostritate letala fata de noi insine! Conform unui studiu efectuat de catre sociologi si psihologi: “99% omul se socoteste nevinovat, oricare ar fi enormitatea greselii sale!”

Este de inteles de ce “omul se afla pretutindeni in lanturi!”. Libertatea este periclitata de cel mai puternic mobil al naturii umane: “dorinta de a fi important”. Acest deziderat este periculos si pentru tine ca individ, si pentru partenerii de scena sociala. Gandul de a deveni important te macina, te framanti sa gasesti idei care nu iti aduc linistea interioara! Exista

doua cai de a obtine succesul: ori aplicand un regim de munca sever care ruineaza sanatatea, ori prin artificii de culise care lezeaza sau nedreptatesc semenii.

Indiferent ce cale ar alege omul pentru a deveni important, Dumnezeu trebuie sa supervizeze cererea, dupa cum afirma *Shakespeare*: *"Exista un Dumnezeu care aranjeaza destinele noastre dupa placul sau, oricare ar fi vointa noastra!"* ("Hamlet", actul V, scena II).

Adevarata libertate este cea a spiritului! Ar fi perfect daca am capata intelepciunea de a ne vindeca mintea, caci i-ar fi bine si trupului daca spiritul ar capata puterea magica de acceptare a tot ceea ce poate fi mai rau! Omul trebuie sa fie pregatit pentru tot ceea ce i se ofera si este liber in sensul deplin al cuvintului cand accepta ca toate restrictiile, nenorocirile, barierele si impunerile sunt pentru slefuirea sa!

Experienta celui care a fost in lanturi il determina sa pretuiasca libertatea si sa evite tot ce este sinonim cu pierderea ei! Experienta este cel mai dur profesor, pentru ca mai intai te pune sa dai testul si dupa aceea iti preda lectia! *Jose Ortega Y Gasset* a apreciat ca: *"eu sunt cel care ma dor pe mine insumi."* Pornind de la aceasta premisa acceptam faptul ca noi insine reprezentam cel mai mare pericol pentru propriile fiinte! Zilnic intocmim si semnam liste de abuzuri: consum de alcool, droguri si cafea, munca epuizanta, odihna simbolica...

In loc sa ne bucuram de ceea ce avem, dorim din ce in ce mai mult, injectandu-ne nemulțumirea in inima si in creieri. Timpul vital al individului, cu ceasuri numarate se iroseste pe nimicuri!

Scriitorul *Mihail Diaconescu* a formulat un crez etic aflat la indemana tuturor: *"In cugetul meu pot sa judec ce vreau si cum vreau. Peste parerea, vointa, scarba mea sunt stapan. In fata oamenilor, a puterii de judecata si a Lui Dumnezeu sunt singur raspunzator de faptele mele! De la judecata, la fapta si de la fapta la raspundere, drumul alegerii e neintrerupt! A fi eu insumi, a nu fi unealta, lucru fara de suflet, bun de manuit prin vrerile altuia, e o stare etica! Demna este vointa noastra care alege, atunci cand viata ne cere sa decidem. Alegerea ma inalta sau ma ucide! Eu cred in alegere ca intrupare si masura a demnitatii omului. Care nu poate fiindca nu vrea sa aleaga. Si mai cred ca unde nu este puterea de a hotari eu insumi nu este nici raspundere!"*

Cheia propriilor catuse se afla la tine, la mine, la fiecare dintre noi care se considera intemnitat!

Barbu Stefanescu Delevrancea a definit simplu libertatea: *"Libertatea mea...? Goana din campiile fara margini..., santurile sarite dintr-o alergatura, varful dudului batran, in care ma suiam, inecandu-mi ochii in albastrul cerului, colindarile de prin stufisurile de soc cu flori mirositoare... gaitanele verzi presarate cu rochitele-randuncii, invoalte si stravezii ca niste palnioare de ceara... Libertatea mea era fara pacat, frumoasa, cu poteci serpuite printre ciucuri de flori salbatice, cu drumuri galbui adancite in departari, parand ca fug si sa infig in fara-fundul cerului naluciri fermecatoare..."*

Adevarata libertate poate fi consumata, traita, experimentata intr-o chilie cu miros de seu sau intr-un umil bordei invelit cu paie, atunci cand nu te intrebi de ce altii locuiesc in palate si nu-l acuzi pe Dumnezeu ca a ingaduit ierarhiile sociale! Ti-ai scos singur lanturile de la maini si de la picioare cand te simti coplesit de univers, accepti sa te contopesti cu el in eternitate (cat o tine) si esti de acord, zambind cu propriile limite! Esti liber cand reusesti sa te ridici chiar dupa ce ai fost zdrobit, nu conteaza de cine, cu ce arme si in ce circumstante, si inaintezi clatinandu-te pana vei reusi sa te echilibrezi pe deplin!

Esti liber cand nu accepti prejudecatile, consideri josnice barfele, nu-ti pierzi timpul tanguindu-te pentru greselile trecute si nu regreti ca esti asa cum esti!

Prin libertate, *Kant* intelegea: "libertatea deplina de autodeterminare, de respectare constienta a legilor, care deriva din ratiune. Si *Schopenhauer* da lectii de libertate deplina, fiind convins ca vointa este elementul cheie de control. Ea sta la baza reprezentarii lumii, dar este si sursa de suferinta, fiindca descopera mereu noi dorinte care trebuie sa fie satisfacate.

Evident ca exista si tratament experimental impotriva egoismului: mila fata de semenii!

Filosoful chinez *Lao-Zi* prescrie de asemenea o reteta pentru inducerea adevaratei libertati umane:

Orice fiinta umana sa prefere simplul si naturalul

Sa se evite cu orice pret violenta, lupta pentru bani si puterea

Sa se respecte lumea asa cum este cand schimbarea acesteia pare imposibila!

Exista suficiente retete pentru suferinta, atat pentru afectiuni ce au in vedere hipolibertatea, car si pentru cei care manifesta sindromul hiper; important este sa se aleaga tratamentul care se potriveste!

Biruinta suprema se va obtine cand nimeni nu va mai gandi ca un sclav si nu-si va mai trata semenul ca pe un om aflat in lanturi!

Bibliografie:

- 1) Michael H. Hart "100 de personalitati din toate timpurile care au influentat evolutia omenirii", Editura Lider-Sirius, Bucuresti, 2004
- 2) Kant: "Critica ratiunii pure"-1781
- 3) Mihail Diaconescu "Departarea si timpul"
- 4) Dale Carnegie "Arta de a reusi in viata"
- 5) Jose Ortega Y Gasset "Omul si multimea", Editura Humanitas, Bucuresti, 2001
- 6) William Shakespeare "Hamlet", Actul V; Scena II

Participarea cetatenilor la decizia administrativa

TOMESCU Madalina

Lector univ.dr.

Universitatea Crestina "Dimitrie Cantemir", Bucuresti

Este important sa participam la luarea deciziilor administrative?

O societate democratica, implica participarea nemijlocita a celor carora li se adreseaza decizia, la adoptarea acesteia. Participarea cetatenilor se poate realiza fie in mod izolat, de catre diferiti cetateni interesati sau care cunosc domeniul in care se va lua decizia, fie prin exponentii diferitelor organizatii obstesti ale cetatenilor. De asemenea, mentionam ca participarea poate fi spontana, dar poate sa fie si organizata. Participarea cetatenilor la luarea deciziilor diferitelor organe ale administratiei publice poate avea un caracter permanent sau ocazional¹.

Inter-comunicarea dintre stat si societate determina ca membrii puternici ai societatii, in mod normal organizati in grupuri, sa participe sau sa influenteze decizia sau deciziile societatii. In definitiv, sistemele politice actuale sunt sisteme deschise. In orice caz, grupurile de care trebuie sa se tina seama sunt partidele politice, sindicatul si asociatiile de intreprinzatori, precum si intreprinderile capitaliste de mari dimensiuni, grupurile profesionale, bisericile sau confesiunile religioase.

Dar ceea ce intereseaza, inca de la inceput, este **cum se repercuteaza in administratiile publice existente si activitatea acestor grupuri** asupra carora trebuie sa se faca o apreciere generala fara a ne referi la fiecare dintre ele²:

Pe de o parte, **trebuie sa se tina seama ca administratiilor publice le revine sarcina sa elaboreze si sa execute deciziile instantelor politice de la orice nivel administrativ, rezultand intotdeauna o linie de separare clara intre deciziile politice si administrative.**

Pe de alta parte, este clar ca **deciziile administrative sunt mai mult sau mai putin influentate de interesele si valorile specifice membrilor acestor grupuri.** S-a ajuns la opusul valorii intelese in secolul al XIX-lea, conform careia statul si administratia erau sau trebuiau sa fie neutri fata de societate.

Insa, trebuie sa se arate ca, totusi, aceasta colaborare cu grupurile organizate nu impiedica **primatul administratiilor publice asupra acestora.** Existenta acestor grupuri presupune o recunoastere formala din partea autoritatilor administrative, chiar si in cazul in care Constitutia le recunoaste pe acestea ca elemente ale sistemului politic.

In acest punct, intalnim una din numeroasele **manifestari ale dualitatii administratiei din timpurile noastre.** Astfel, pe de o parte, **administratia continua sa-si exercite puterea asupra grupurilor sociale organizate,** iar pe de alta parte, **dialogheaza si colaboreaza amplu cu acestea.**

In principiu, **inexistenta unor bariere intre stat si societate si, in consecinta, participarea tuturor cetatenilor este una din ideile esentiale ale statului democratic de drept.**

Doctrina juridico-administrativa vorbeste deja de mai mult timp de ceea ce se numeste **exercitarea privata a functiilor publice.** Este vorba despre cazurile in care **indivizii participa la elaborarea unor acte sau la indeplinirea unor misiuni proprii ale administratiei.**

De altfel, trebuie facuta distinctia dintre un **simplicu administrat,** supus actiunii administrative in mod nediferentiat sau care se limiteaza la a o suporta si **administratul calificat,** care are acces la instantele birocratice si care este consultat asupra deciziilor.

Este clar ca in toate aceste cazuri era vorba numai de a participa la executarea deciziilor sau la indeplinirea de misiuni sau prestari de servicii, sau, atunci cand participarea afecta adoptarea acestor decizii, subiectii participantii erau intreprinzatori privati care aveau o mare putere economica.

Noul mod de tratare se refera la faptul ca participarea se extinde si la adoptarea deciziilor, nu numai la executie. Aici trebuie sa avem in vedere reactia politica fata de ostilitatea crescanda a particularilor, in ultimele decenii, in fata unei puteri a statului a carei capacitate de opresiune este acum mult mai mare decat in epocile trecute. Dar, in orice caz, se pretinde ca **participa persoanele cu o anumita prosperitate economica, care fac parte din paturile sociale superioare si ca, prin intermediul mijloacelor de comunicare, ele au un acces amplu la informatii.** Se pare ca nu exista nici un motiv pentru ca pregatirea si executarea marilor decizii care afecteaza viata comunitatii (a caror adoptare revine

1. Alexandru I. - Structuri Mecanisme si Institutii Administrative, Ed. Sylvi, Bucuresti, 1996

2. Ghetu Georgeta, Dobrescu Radu, Parlaji P. Anton, Managementul administratiei publice locale, Editura Economica, Bucuresti, 1999.

formal politicianilor) sa se realizeze de catre birocrati, fara ca cetatenii sa aiba si ei ceva de spus de vreme ce, in societatea actuala, exista destule mijloace tehnice pentru a le oferi acces la informatii si la decizii. Aceasta isi are originea in dezvoltarea actuala a ideii de participare cetateneasca la care s-a facut referire cand s-a vorbit de situatia actuala a administratiilor.

Esenta democratiei este conducerea cu si pentru oameni. Cu cat democratia din Romania inainteaza in varsta, cu atat acest lucru va deveni din ce in ce mai evident. Acest lucru inseamna ca **democratia nu reprezinta doar dreptul de a alege. Conducerea cu si pentru oameni este un parteneriat – un parteneriat intre oameni si liderii in care si-au investit increderea.** In democratiile din toata lumea, populatia joaca un rol important in guvernarea de zi cu zi. Administratia publica locala ar trebui sa incurajeze si sa faciliteze acest rol. Problema este ca majoritatea populatiei din Romania de abia incepe sa realizeze complet puterea oferita de catre democratia.

Parteneriatul dintre liderii alesi si populatie presupune sinceritatea liderilor. Populatia ar trebui sa aiba acces la informatiile care au efect asupra ei. Aceasta inseamna ca **cetatenii sunt consultati in momente cheie de decizie in procesul de guvernare.** De exemplu, implicarea populatiei ar trebui sa fie un element cheie al procesului bugetar, fie prin sondaje de opinie privind nivelul de satisfactie al cetatenilor fata de furnizorii serviciilor publice, fie prin participari cat mai consistente in cadrul sedintelor consiliului local. Cetatenii ar trebui, de asemenea, sa se ofere voluntari pentru participarea in diferite comisii si grupuri operative in scopul de a ajuta administratia locala sa rezolve unele probleme. Ei pot veni cu idei noi sau pot monitoriza o activitate sau un proces important. Si in Romania, cativa primari de orase au constituit grupuri de cetateni cu care se consulta si care ii ajuta in adoptarea deciziilor.

In concluzie, **cetatenii ar trebui sa stie cum sunt adoptate deciziile, cum sunt elaborate bugetele locale si cum sunt ele aprobate. De asemenea, ar trebui sa stie cum sunt cheltuiti banii si cum sunt colectate veniturile.** Chiar daca ei sunt prinsii in agitatie zilnica incat adesea par ca nu sunt interesati, iar incercarea de a-i informa si educa pentru a le forma cultura administrativa pare un efort inutil, acest efort nu este fara rost, ci pur si simplu foarte greu. Din aceasta cauza, participarea cetateneasca in Romania trebuie sa depaseasca stadiul declarativ si sa se transforme intr-un factor coerent si constant ca fundament al unei democratii sanatoase.

Dincolo de indulgenta si umanul nostru interior ascuns...

VANTIU Adrian Calin
hipoterapeut-consilier psihologic

...stau si ma intreb de ce isi sufla (unii) oameni fum in ochi...

Povestea noastra se naste in furtuna, din asteptarea infrigurata a unui curcubeu. Suntem singuri pe lume. Doar noi, caldaramul incins, ploaia, promisiunea unui Inceput si o Strada cu Sens Unic care duce spre... Nicaieri...

Stropii de ploaie se lovesc de asfaltul incins si sarutul acesta miroase a cremene. Cuvintele au aripi mari, de pescarus, si zboara nauc de pe buzele mele pe alte buze, iar zborul lor are parfum dulce-amar, de inceput de toamna intr-un oras pustiu, necunoscut. In buzunarul de la piept am o fotografie cu sufletul tau, iar atingerea ei e sarata ca lacrima si freamata ca marea in furtuna cand pescarusii nauci zboara dulce-amar peste stanci ascutite ce miros a... cremene...

Stiu ca poti citi printre randuri, asa ca nu mi-e teama sa tac. In orice Inceput doarme incifrat

Sfarsitul, asa cum orice in mugureste in primavara isi afla rostul si implinirea in toamna care va urma. Povestea asta nu difera prea mult de toate celelalte. Daca o citesti in lumina, e previzibila... Daca o citesti in intuneric, iti poti ascunde chipul si sufletul in spatetele unei tigari aprinse. Vei simti atunci cum cuvintele au gust de scrum, iar ecoul lor miroase a vant dinspre Apus si a... uitare...

Prins intre doua furtuni, Columb a ratacit drumul si nu a mai descoperit Tinutul Promis. Am rescris atunci Istoria, caci o Lume Noua n-a fost inca descoperita, ci doar visata o data, candva, si-atunci, la capatul unei lungi asteptari, pentru ca trebuia sa se nasca Ceva, s-au inventat Nisipul care Masoara Timpul si Aparatul care Transforma Argintul in... Vesnicie...

Surogate...

Cel care il inlocuieste pe Tu il priveste pe cel care ii tine locul lui Eu. E liniste. Acum iti poti stinge tigara. In intuneric imi poti vedea mai bine ochii si imi poti auzi mai bine gandurile. Mi-a pus piedica o tacere si tocmai m-am lovit de un cuvant. Zadarnic caut alinare, confruntarea cu un cuvant e mai mereu dureroasa. Alunec tacut pe caldaramul ud si imi fac trupul punte pe care se astern pasii tai. Pasii care te vor duce mai departe. Uneori zidirea unuia presupune prabusirea celuilalt... Eu...

Ma clatin purtand pe obraji povara calda a rasuflarii tale. Zambetul meu e-o tencuiala scorojita de ploii. dincolo de indulgenta si umanul nostru interior ascuns...

Prin ceata rece se vad mai clar toate stelele. E-atat de multa speranta ascunsa in spatele amagirii! Daca iti daruiesc acum un ciob de sticla colorata in care se reflecta violet Rasaritul inseamna ca ti-am oferit in dar Apusul. Dar tu stii asta, nu? Iar daca in palmele facute cauz iti aduc, atunci cand esti insetat, apa in care se oglindesc stelele, asta nu inseamna ca ti-am potolit setea cu lacrimile cerului, ci ca ti-am picurat pe buze, incet, incet, amagirea. Nisipul care masoara Timpul e reciclabil. Timpul nu. Aparatul care Transforma Argintul in Vesnicie s-a

demodat. Vesnicia insa a ramas la moda, s-a permanentizat. Si s-a inventat Fericirea instant.

Concentratul de... Fericire... Fericirea la plic.

Cel care il inlocuieste pe Tu il priveste pe cel care ii tine locul lui Eu. Hai sa ne aprindem fiecare cate o tigara. Acum Tu se poate confunda cu usurinta cu Eu. In buzunarul de la piept am o fotografie cu sufletul tau. Joc sotron pe caldaramul cu miros de cerneala al Carii Lactee si nadajduiesc sa iti astern lumea la picioare. Lumea e cu susul in jos. Tu esti Eu, iar Eu

sunt Tu. Ploua piezis, dinspre pamant inspre cer, iar osia Carului Mare miroase a cremene si a scrum. Lacrimile plang ochi mari, larg deschisi, care privesc inspre inaintu. Din fum se intrupeaza tigara, tot la fel cum din vartejul de aer ce se zbate se naste, alb, pescarusul. Literale cad incet-incet din cuvinte, iar coala pe care iti scriu povesti stie acum pe de rost sensul... tacerilor... noastre...

De ce isi sufla oamenii singuri fum in ochi? Poate pentru ca, prin cortina de fum, contururile se vad mai intotdeauna altfel. Usor diferite. Usor estompate. Usor ireale. Usor. Infinit mai usor...

Ploua diluvian peste lume. Povestea a ajuns la final si s-a nascut dintr-o intrebare si din asteptarea unui... curcubeu...

A fost odata...,ca niciodata..., ca de n-ar fi fost, nimic nu s-ar fi povestit... Chiar asa: de ce isi sufla oamenii singuri fum in ochi?

Multumesc Celui de Sus ca existi...

REDACTIA AEPADO

Redactor-Sef: Catalin UNGURASU

Redactor-Sef Adjunct: Laurentia Mariana MEREUTA

Daca doriti sa publicati un articol in noul numar al Revistei AEPADO,
va rugam sa ne trimiteti un CV si titlul articolului dvs.
(cu o foarte succinta prezentare a continutului articolului)

la revista.aepado@gmail.com.

Va asteptam!